

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. София, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 73 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ Гражданско дело № 20211110174684 по описа за 2021 година

Предявени са обективно, кумулативно съединени искове по чл. чл.128, т.2 КТ и по чл.245, ал.2 КТ, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищцата Д. Х. В. моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника ЛЕВ КОРПОРАЦИЯ АД да и плати следните суми: на осн. чл.128, т.2 КТ - 2772,43 лв., претендирана като трудови възнаграждения по трудов договор №07/05.07.2021 г. за периода 05.07.2021г. - 09.08.2021г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба до изплащане на сумата, както и на осн. чл.245, ал.2, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД – обезщетение за забава за плащане на сумата по чл.128, т.2 КТ за периода 16.08.2021 г. - 5.7.2021.

Ответникът ЛЕВ КОРПОРАЦИЯ“ АД представя отговор на исковата молба, оспорва исковите по основА.е и размер, моли да се отхвърлят по съображения, изложени в отговора на исковата молба, и прави насрещни твърдения за недействителност на трудовия договор.

Съдът, като прецени събра.те по делото доказателства по отделно и в съвкупност, за да се произнесе взе предвид следното:

От приетия по делото трудов договор №07/05.07.2021 г. е видно, че ищцата се е задължила да работи в предприятието на ответника на длъжност

юрисконсулт. С молба от 9.8.2021 г. ищцата е поискала трудовият договор да бъде прекратен на осн. чл.325, ал.1, т.1 КТ – по взаимно съгласие на стрА.те. От заповед №14/09.08.2021 г. на работодателя се установява молбата е удовлетворена и трудовият договор е прекратен осн. чл.325, ал.1, т.1 КТ по взаимно съгласие на стрА.те, считано от 9.8.2021г.

От приетата по делото съдебно- счетоводна експертиза се установява, че за м. юли 2021г. за 19 отработени дни на ищцата ѝ е начислено брутно трудово възнаграждение в размер на 2857,39 лв.; за м. август 2021г. за 0 отработени дни е начислен осигурителен доход в размер на 291,70 лв. Вещото лице приема, че общият размер на начислените възнаграждения на ищцата Д. Х. В. е 3149,09 лв., като при извършена проверка в ТД на НАП- София не са установени данни за деклариран доход на Д. Х. В. по код 10- договори за управление.

Разпитана по делото свид. В. заявява, че е работила в ответното дружество като главен счетоводител в продължение на 6 години - до края на м. април 2021г. Споделя, че ищцата не е работела като юрисконсулт по трудовия ѝ договор от юли 2021 г., а е изпълнявала длъжността „изпълнителен директор“

По делото в нарушение на процесуалните правила като свидетел е разпитан прокуристът на ответното дружество – свид. С., чиито показания не могат да се ценят, тъй като освен всичко останало представляват обяснения на страна в процеса, която заявява изгодни за себе си обстоятелства.

От показанията на свид.С.а се установява, че е работила в ответното дружество на длъжност - главен счетоводител през периода април 2021 г. - септември 2021г. Заварила е ищцата Д. В. формално да заема длъжност „изпълнителен директор“, но без да е сключвала договор за управление и контрол. Според показанията на свидетелката ищцата не е давала задачи на служителите, не ги е управлявала, заемавала се с юридически задачи. Твърди, че ищцата е прехвърлена от „Соломон Груп“ АД към „ЛЕВ КОРПОРАЦИЯ“ АД като сключила нов трудов договор, а старият бил прекратен, като се подписали изпълнителния директор И.С. и прокуриста на дружеството - И. С., имало срокове за подаване на прекратяването в НАП, които да се спазят.

Софийският районен съд, като прецени събраните по делото показания по отделно и в съвкупност приема за установено следното от правна

страна:

Относно иска по чл.128, т.2 КТ

От приетия по делото трудов договор №07/05.07.2021г. е видно, че стрА.те са обвързА. от трудов договор, по силата на който ищцата се е задължила да работи в предприятието на ответника на длъжност юрисконсулт. Въз основа на презумпцията по чл.8, ал.2 КТ следва да се приеме, че ищцата добросъвестно е изпълнявала задълженията си по трудовия договор. Тази презумпция размества доказателствената тежест, поради което опровергаването ѝ – доказването на обратното твърдение, че ищцата не е престирала работна сила, е в тежест на ответника. По делото не се събраха доказателства, от които да се направи извод за опровергаването на презумпцията за добросъвестното изпълнение на трудовите задължения от страна на ищцата. ПоказА.ята на разпитА.те по делото свидетели не допринасят за това, тъй като показА.ята на свид. В. не са относими за процесния период, а на показА.ята на свид. И. С. - не може да се даде вяра, тъй като е законен представител на дружеството и казаното то него представлява обяснение на страната по делото и би било възможен доказателствен източник само, ако разкриваше някакви неизгодни за ответника факти. Още по-нелепи са твърденията ищцата – млада жена, да е принуждавала този свидетел да извършва нещо против волята му при изяснения по делото факт, че действителния собственик на ответното дружество е покойният А.П., който е бивш командос, и на висша съветническа длъжност в ДАНС.

ПоказА.ята на свид. К. С.а показват, че ищцата е работила в предприятието на ответника и е изпълнявала юридически задачи. Формално е била един от изпълнителните му директори, но в действителност не е изпълнявала никакви функции на изп.директор и за това не ѝ е плащано възнаграждение.

Относно направените от ответника възражения за недействителност трудовия договор: Условиата за недействителност на трудовия договор включват противоречие със закона, противоречие с колективен трудов договор и заобикаляне на закона при сключване на трудовия договор. Обявяването на недействителността може да стане както в самостоятелен исков трудов спор, инцидентно в рамките на висящ исков процес чрез

възражение, както и служебно от съда в рамките на разглеждан трудов спор, без да е сезиран от стрА.те, когато констатира недействителност на трудовия договор.

В процесния случай събрА.те по делото доказателства не разкриват противоречие на трудовия договор със закона или симулативност за каквито настоява ответникът. Нещо повече, дори и трудовият договор да беше недействителен на осн. чл. 75, ал.1 КТ ответникът отново щеше да бъде задължен да плати трудовото възнаграждение на ищцата.

Относно иска по чл.245, ал.2 КТ вр. чл.86, ал.1 ЗЗД:

Правото на обезщетение за забава възниква при осъществяването на фактическия състав от доказването на фактите по главния иск, периода на забавата и размера на обезщетението за забава. Забавата плащане на задължението по главния иск започва с изтичането на срока по чл.7 от трудовия договор от 5.7.2021 г. – до 15-то число на месеца, следващ отработения, тоест ответникът е в забава за плати процесните трудови възнаграждения, както следва – възнаграждението за месец юли – от 16.8.2021 г., възнаграждението за месец август – от 16.9.2021 г.

Съдът изчисли по реда на чл.162 ГПК, че законната лихва върху тези вземА.я на ищцата до подаването на исковата молба – 30.12.2021 г., се равнява на 84,77 лв. Ето защо, искът е основателен за тази сума.

Ответникът не доказва насрещните си възражения за недействителност на трудовото правоотношение, както и да е изплатил процесните трудови възнаграждения на падежите или да й е платил обезщетение за забава.

Относно направените по делото разноски:

На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът е задължен да плати на ищеца направените по делото разноски, съразмерно на уважените части от исковете – изцяло – **463,00 лв.**

На осн. чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът е задължен да плати по сметка на СРС направените по делото разноски за възнаграждение на вещото лице - **300 лв.** и държавна такса в размер на **139,09 лв.**

Предвид изложеното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника „ЛЕВ КОРПОРАЦИЯ“ АД, ЕИК:*****, с гр. София, бул. „Черни връх“, №67 да плати на ищцата Д. Х. В., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ул. „Иван Пейчев“ №12Г, ет.2, ап.4 следните суми:

на осн. чл.128, т.2 КТ - **2227,43 лв.**, представляваща трудово възнаграждение по трудов договор №07/05.07.2021г. за периода 5.7.2021г. -9.8.2021г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 30.12.2021 г., до изплащане на сумата;

на осн. чл.245, ал.2 КТ, вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД - **84,77 лв.** – обезщетение за забава за плащане на сумата по чл.128, т.2 КТ за периода 16.08.2021г. - 30.12.2021г.;

на осн. чл.78, ал.1 ГПК – **463,00 лв.** – обезщетение за направените по делото разноски, съразмерно на уважените части от исковете.

ОСЪЖДА на осн. 78, ал. 6 ГПК ответника ЛЕВ КОРПОРАЦИЯ АД, ЕИК:***** да плати по сметка на СОФИЙСКИЯ РАЙОНЕН СЪД сумите от **139,09 лв.**, представляваща държавна такса, и **300,00 лв.** – обезщетение за направените по делото разноски от бюджета на съда за възнаграждение на вещо лице.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава двадесета от ГПК - с въззивна жал пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на стрА.те.

Преписи от решението да се връчат на стрА.те на съдебните им адреси чрез процесуалните им представители.

Съдия при Софийски районен съд: _____